

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (šestého rozšířeného senátu)

6. července 2022*

„Institucionální právo – Člen Parlamentu – Odmítnutí předsedy Parlamentu přiznat zvoleným kandidátům postavení evropského poslance a práva s tím spojená – Žaloba na neplatnost – Akt, který nelze napadnout žalobou – Nepřípustnost“

Ve věci T-388/19,

Carles Puigdemont i Casamajó, s bydlištěm ve Waterloo (Belgie),

Antoni Comín i Oliveres, s bydlištěm ve Waterloo,

zastoupení P. Bekaertem, G. Boyem, S. Bekaertem, advokáty, a B. Emmersonem, QC,

žalobci,

proti

Evropskému parlamentu, zastoupenému N. Görlitzem, T. Lukácsim, C. Burgos, jako zmocněnci,

žalovanému,

s podporou

Španělského království, zastoupeného A. Gavela Llopis, jako zmocněnkyní,

vedlejšího účastníka,

TRIBUNÁL (šestý rozšířený senát),

ve složení A. Marcoulli, předsedkyně, S. Frimodt Nielsen, J. Schwarcz, C. Iliopoulos (zpravodaj)
a R. Norkus, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: I. Pollalis, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po jednání konaném dne 21. ledna 2022,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

- 1 Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobci Carles Puigdemont i Casamajó a Antoni Comín i Oliveres domáhají zrušení pokynu předsedy Evropského parlamentu ze dne 29. května 2019, kterým jim byla odepřena výhoda přijímací a asistenční služby nabízené nově příchozím poslancům Evropského parlamentu a udělení dočasné akreditace a dále odmítnutí předsedy Parlamentu přiznat jim postavení evropského poslance, které je obsaženo v dopise ze dne 27. června 2019.

Právní rámec

Protokol (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie

- 2 Článek 9 Protokolu (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie (Úř. věst. 2010, C 83, s. 266, dále jen „Protokol č. 7“) stanoví:

„V průběhu zasedání Evropského parlamentu jeho členové:

- a) na území vlastního státu požívají imunit přiznávaných členům parlamentu vlastního státu,
- b) na území všech ostatních členských států nemohou být zadrženi ani soudně stíháni.

Jsou chráněni imunitou rovněž během cesty na místo zasedání Evropského parlamentu a při návratu z něj.

[...]“

Akt o volbách

- 3 Článek 5 Aktu o volbě zastupitelů v Evropském parlamentu ve všeobecných a přímých volbách (Úř. věst. 1976, L 278, s. 5), jenž je připojen k rozhodnutí Rady 76/787/ESUO, EHS, Euratom ze dne 20. září 1976 (Úř. věst. 1976, L 278, s. 1), ve znění rozhodnutí Rady 2002/772/ES, Euratom ze dne 25. června 2002 a 23. září 2002 (Úř. věst. 2002, L 283, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s.137, dále jen „akt o volbách“) stanoví:

„1. Pětileté funkční období, na které jsou členové Evropského parlamentu voleni, začíná zahájením prvního zasedání vždy po volbách.

[...]

2. Funkční období každého člena Evropského parlamentu začíná a končí současně s obdobím uvedeným v odstavci 1.“

- 4 Článek 7 volebního aktu stanoví:

„1. Funkce člena Evropského parlamentu je neslučitelná s funkcí:

- člena vlády členského státu,

- člena [Evropské] komise,
- soudce, generálního advokáta nebo vedoucího soudní kanceláře Soudního dvora [Evropské unie],
- člena Výkonné rady Evropské centrální banky,
- člena [Evropského] účetního dvora,
- [evropského] veřejného ochránce práv,
- člena [Evropského] hospodářského a sociálního výboru,
- člena Výboru regionů,
- člena výborů nebo orgánů zřízených smlouvami o založení Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii nebo na jejich základě za účelem hospodaření s prostředky Společenství nebo za účelem trvalého a přímého spravování,
- člena správní rady, Řídícího výboru nebo zaměstnance Evropské investiční banky,
- činného úředníka nebo zaměstnance orgánů Evropských společenství nebo k nim připojených specializovaných subjektů nebo Evropské centrální banky.

2. Od voleb do Evropského parlamentu v roce 2004 je funkce člena Evropského parlamentu neslučitelná s funkcí člena vnitrostátního parlamentu.

[...]

3. Kromě toho může každý členský stát rozšířit neslučitelnost, která se použije na vnitrostátní úrovni, za podmínek stanovených v článku [8].

[...]“

5 Článek 8 aktu o volbách stanoví:

„S výhradou ustanovení tohoto aktu se volební postup v každém členském státě řídí vnitrostátními předpisy.

Těmito vnitrostátními předpisy, jež mohou případně zohledňovat zvláštnosti v členských státech, nesmí být celkově dotčen poměrný charakter volebního systému.“

6 Článek 12 aktu o volbách stanoví:

„[...] Parlament ověřuje pověřovací listiny svých členů. Za tímto účelem bere na vědomí výsledky úředně vyhlášené členskými státy a rozhoduje o sporech, které mohou případně vzniknout na základě ustanovení tohoto aktu, kromě sporů vzniklých na základě ustanovení vnitrostátních předpisů, na něž tento akt odkazuje.“

7 Článek 13 aktu o volbách stanoví:

„1. Místo se uprázdní [uvolní] zánikem mandátu člena Evropského parlamentu v případě jeho rezignace [vzdání se mandátu] nebo smrti [úmrtím] nebo v případě, že je mandátu zbaven.

2. S výhradou jiných ustanovení tohoto aktu stanoví každý členský stát vhodné postupy pro obsazení místa, jež se uprázdní [uvolní] během pětiletého funkčního období uvedeného v článku [5], na zbytek tohoto období.

3. Jestliže právní předpisy členského státu výslovně stanoví zbavení mandátu člena [...] Parlamentu, zaniká jeho mandát podle těchto právních předpisů. Příslušné vnitrostátní orgány o tom uvědomí [...] Parlament.

[...]“

Jednací řád Evropského parlamentu (2019–2024)

8 Článek 3 jednacího řádu Parlamentu platného pro deváté volební období (2019–2024) (dále jen „jednací řád“), nadepsaný „Ověřování pověřovacích listin“, stanoví následující:

„1. Po všeobecných volbách do [...] Parlamentu vyzve předseda příslušné orgány členských států, aby neprodleně oznámily Parlamentu jména zvolených poslanců, aby všichni poslanci mohli zasednout v Parlamentu s platností od okamžiku zahájení prvního zasedání následujícího po volbách.

Zároveň předseda [Parlamentu] upozorní tyto orgány na příslušná ustanovení aktu [o volbách] a vyzve je, aby přijaly opatření nezbytná k tomu, aby nedošlo k případům neslučitelnosti s výkonem mandátu poslance [...] Parlamentu.

2. Poslanci, jejichž zvolení bylo oznámeno Parlamentu, učiní předtím, než zasednou v Parlamentu, písemné prohlášení, že nezastávají žádnou funkci neslučitelnou s výkonem mandátu poslance [...] Parlamentu ve smyslu čl. 7 odst. 1 nebo 2 aktu [o volbách]. Po všeobecných volbách bude toto prohlášení učiněno, je-li to možné, nejpozději šest dnů před prvním zasedáním Parlamentu následujícím po volbách. Dokud nejsou ověřeny pověřovací listiny poslanců nebo není rozhodnuto o případném sporu a za předpokladu, že předtím podepsali výše uvedené písemné prohlášení, zasedají poslanci v Parlamentu a v jeho orgánech a požívají všech práv, která jsou s tím spojena.

Pokud je na základě skutečností ověřitelných ze zdrojů přístupných veřejnosti zjištěno, že poslanec zastává funkci neslučitelnou s výkonem mandátu poslance [...] Parlamentu ve smyslu čl. 7 odst. 1 nebo 2 aktu [o volbách], Parlament na základě informace poskytnuté předsedou oznámí uvolnění mandátu.

3. Na základě zprávy příslušného výboru ověří Parlament bezodkladně pověřovací listiny a rozhodne o platnosti mandátu každého nově zvoleného poslance a rovněž o případných sporech, které mu byly předloženy podle ustanovení aktu [o volbách], kromě sporů, které na základě uvedeného aktu spadají výlučně do působnosti ustanovení vnitrostátních předpisů, na něž uvedený akt odkazuje.

Zpráva příslušného výboru se opírá o oficiální oznámení jednotlivých členských států, která uvádějí konečné výsledky voleb se jmény zvolených kandidátů a všech náhradníků, spolu s jejich pořadím v souladu s výsledky hlasování.

Mandát poslance může být potvrzen pouze tehdy, učinil-li poslanec písemná prohlášení podle tohoto článku a přílohy I jednacího řádu.

[...]“

- 9 Článek 8 jednacího řádu, nadepsaný „Naléhavé opatření předsedy Parlamentu s cílem potvrdit imunitu“, stanoví následující:

„1. V naléhavém případě při zadržení poslance nebo omezení jeho svobody pohybu, kdy jsou patrně porušeny jeho výsady a imunity [ve zjevném rozporu s jeho výsadami a imunitami], může předseda [Parlamentu] po konzultaci s předsedou a zpravodajem příslušného výboru z vlastního podnětu potvrdit výsady a imunity dotyčného poslance. Předseda [Parlamentu] uvedený podnět oznámí tomuto výboru a informuje Parlament.

[...]“

- 10 Článek 9 jednacího řádu, nadepsaný „Imunitní řízení“, stanoví následující:

„1. Každá žádost o zbavení poslanecké imunity, s níž se příslušný orgán členského státu obrací na předsedu [Parlamentu], nebo žádost současného či bývalého poslance o ochranu jeho výsad a imunit je oznámena v Parlamentu a postoupena příslušnému výboru.

2. Se souhlasem dotčeného poslance či bývalého poslance může příslušnou žádost podat jiný poslanec, který může dotčeného poslance či bývalého poslance zastupovat ve všech fázích daného řízení.

[...]“

- 11 Konečně čl. 4 odst. 1 přílohy I jednacího řádu, nadepsané „Kodex chování poslanců [...] Parlamentu v souvislosti s finančními zájmy a střety zájmů“, stanoví následující:

„V zájmu transparentnosti poslanci [...] Parlamentu předloží na vlastní odpovědnost předsedovi Parlamentu prohlášení o finančních zájmech, a to před koncem prvního dílčího zasedání následujícího po volbách do [...] Parlamentu (nebo do 30 dnů poté, co v průběhu volebního období zahájí výkon mandátu v Parlamentu). Prohlášení předloží na formuláři přijatém předsednictvem podle článku 9. O veškerých změnách, které se dotýkají tohoto prohlášení, informují předsedu Parlamentu do konce měsíce následujícího po okamžiku, kdy ke změně došlo.“

Španělský volební zákon

- 12 Článek 224 Ley orgánica 5/1985 de Régimen Electoral General (základní zákon 5/1985 o všeobecném volebním systému), ze dne 19. června 1985 (Boletín Oficial del Estado č. 147 ze dne 20. června 1985, s. 19110, dále jen „španělský volební zákon“) stanoví:

„1. Junta Electoral Central [(Ústřední volební komise, Španělsko)] nejpozději dvacátý den po volbách provede sečtení hlasů na vnitrostátní úrovni, přidělí křesla jednotlivým kandidátním listinám a vyhlásí, které osoby byly zvoleny.

2. Zvolení kandidáti do pěti dnů od vyhlášení výsledků voleb složí před [Ústřední volební komisí] přísahu nebo slib zachovávat [španělskou] Ústavu. Po uplynutí této lhůty prohlásí [Ústřední volební komise] místa náležející poslancům [...] Parlamentu, kteří nesložili přísahu nebo slib zachovávat [španělskou] Ústavu, za uvolněná a všechna výsadní práva, která by jim z výkonu mandátu mohla plynout, za pozastavená, a to až do složení této přísahy nebo tohoto slibu.

[...]“

Skutečnosti předcházející sporu a skutečnosti, které nastaly po podání žaloby

- 13 Carles Puigdemont i Casamajó byl předsedou Generalitat de Catalunya (Regionální vláda Katalánska, Španělsko) a Antoni Comín i Oliveres byl členem Gobierno autonómico de Catalunya (Autonomní vláda Katalánska, Španělsko) v okamžiku přijetí Ley 19/2017 del Parlamento de Catalunya, reguladora del referéndum de autodeterminación (zákon Parlamentu Katalánska 19/2017 o referendu o sebeurčení) ze dne 6. září 2017 (DOGC č. 7449A, ze dne 6. září 2017, s. 1), a Ley 20/2017 del Parlamento de Catalunya, de transitoriedad jurídica y fundacional de la República (zákon 20/2017 Parlamentu Katalánska 20/2017 o přechodném právním a ústavním řádu Republiky) ze dne 8. září 2017 (DOGC č. 7451A, ze dne 8. září 2017, s. 1), a dne 1. října 2017, kdy se konalo referendum o sebeurčení podle prvního z těchto dvou zákonů, přičemž uplatňování ustanovení daného zákona bylo mezitím pozastaveno na základě rozhodnutí Tribunal Constitucional (Ústavní soud, Španělsko).
- 14 V návaznosti na přijetí uvedených zákonů a na zmíněné referendum Ministerio fiscal (státní zastupitelství, Španělsko), Abogado del Estado (právní zástupce státu, Španělsko) a politická strana VOX iniciovali trestní stíhání proti několika osobám, mezi nimiž byli žalobci, s tím, že se dopustily skutků kvalifikovaných jako trestné činy, zejména „násilí proti orgánu veřejné moci“ a „porušení povinností při správě veřejného majetku“.
- 15 Usnesením ze dne 9. července 2018 Tribunal Supremo (Nejvyšší soud, Španělsko) prohlásil, že žalobci se nedostavili v důsledku útěku ze Španělska, a pozastavil trestní řízení proti nim až do doby, než budou nalezeni.
- 16 Žalobci ostatně kandidovali ve volbách do Parlamentu, které se konaly ve Španělsku dne 26. května 2019 (dále jen „volby dne 26. května 2019“), na kandidátce koalice Lliures per Europa (Junts), kterou vedli.
- 17 Ve volbách dne 26. května 2019 získala uvedená kandidátka 1 018 435 hlasů a dvě křesla v Parlamentu.

- 18 Dne 29. května 2019 vydal tehdejší úřadující předseda Parlamentu (dále jen „bývalý předseda Parlamentu“) interní pokyn generálnímu tajemníkovi této instituce (dále jen „pokyn ze dne 29. května 2019“), aby odmítl vstup všech kandidátů zvolených ve Španělsku na „welcome village“, aby jim odepřel pomoc této instituce poskytovanou kandidátům nově zvoleným do Parlamentu (dále jen „zvláštní přijímací služba“) a aby odložil jejich akreditaci do té doby, než Parlament obdrží úřední potvrzení jejich zvolení podle článku 12 aktu o volbách. Na základě tohoto pokynu nemohli žalobci využít zvláštní přijímací službu, to znamená, že jim byl odmítnut vstup na „welcome village“ a bylo jim odmítnuto udělení prozatímní akreditace a přístupové karty.
- 19 Dne 13. června 2019 přijala Junta Electoral Central (Ústřední volební komise, Španělsko) rozhodnutí týkající se „Vyhlášení poslanců zvolených do Evropského parlamentu ve volbách konaných dne 26. května 2019“ (Boletín Oficial del Estado č. 142 ze dne 14. června 2019, s. 62477, dále jen „vyhlášení ze dne 13. června 2019“). Vyhlášení ze dne 13. června 2019 uvádělo, že v souladu s čl. 224 odst. 1 španělského volebního zákona a podle údajů uvedených v konsolidovaném sčítání předaném každou z provinciálních volebních komisí provedla Ústřední volební komise nové sčítání hlasů z voleb konaných dne 26. května 2019 na celostátní úrovni, přidělila každému z kandidátů odpovídající mandát a jmenovitě vyhlásila uvedené zvolené kandidáty, včetně žalobců. Vyhlášení ze dne 13. června 2019 také uvádělo, že zasedání, na kterém zvolení kandidáti složí přísahu nebo slib zachovávat španělskou ústavu, jak vyžaduje čl. 224 odst. 2 španělského volebního zákona, se bude konat dne 17. června 2019.
- 20 Dopisem ze dne 14. června 2019 žalobci v podstatě požádali bývalého předsedu Parlamentu, aby vzal na vědomí výsledky voleb ze dne 26. května 2019 vyplývající z vyhlášení ze dne 13. června 2019, aby vzal zpět svůj pokyn z 29. května 2019, aby mohli mít přístup do prostor Parlamentu a využít zvláštní uvítací službu, a aby dal pokyn útvarům Parlamentu, aby jim umožnily obsadit svá křesla a požívat práv souvisejících s jejich postavením člena Parlamentu od 2. července 2019, tedy od data prvního plenárního zasedání po volbách konaných 26. května 2019.
- 21 Dne 15. června 2019 zamítl vyšetřující soudce Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) žádost žalobců týkající se stažení vnitrostátních zatýkacích rozkazů, které na ně vydaly španělské trestní soudy, aby mohli být souzeni v rámci trestního řízení uvedeného v bodě 14 výše.
- 22 Dne 17. června 2019 oznámila Ústřední volební komise Parlamentu seznam kandidátů zvolených ve Španělsku (dále jen „sdělení ze dne 17. června 2019“), ve kterém nebyla uvedena jména žalobců.
- 23 Dne 20. června 2019 Ústřední volební komise v podstatě odmítla žalobcům možnost složit přísahu nebo slib zachovávat španělskou ústavu, jak vyžaduje čl. 224 odst. 2 španělského volebního zákona, a to písemným prohlášením učiněným před notářem v Belgii nebo prostřednictvím zmocněnců jmenovaných notářským zápisem učiněným v Belgii s odůvodněním, že tato přísaha je úkonem, který musí být vykonán osobně před Ústřední volební komisí.
- 24 Téhož dne předložila Ústřední volební komise Parlamentu rozhodnutí, v němž shledala, že žalobci nesložili přísahu nebo slib zachovávat španělskou ústavu, a v souladu s čl. 224 odst. 2 španělského volebního zákona prohlásila mandáty přidělené žalobcům v Parlamentu za uvolněné a veškeré výsady, které by jim mohly připadnout z titulu jejich funkcí, za pozastavené, dokud nesloží tuto přísahu nebo slib.
- 25 Dopisem ze dne 20. června 2019 žalobci požádali bývalého předsedu Parlamentu, aby na základě článku 8 jednacího řádu urychleně přijal veškerá opatření nezbytná k potvrzení jejich výsad a imunit a aby zejména hájil tyto výsady a imunity, aby prohlásil, že vnitrostátní zatýkací rozkazy,

které se na ně vztahovaly, porušují výsady a imunity, které požívají podle článku 9 protokolu č. 7, aby prohlásil, že čl. 9 druhá odrážka tohoto protokolu chrání poslance před jakýmkoli omezením svobody pohybu ze strany soudů, které by jim mohlo bránit ve splnění formalit nezbytných k nástupu do funkce, a konečně, aby neprodleně předal své rozhodnutí příslušným španělským orgánům.

- 26 Dopisem ze dne 24. června 2019 žalobci v podstatě zopakovali všechny žádosti dříve podané v dopisech ze dne 14. a 20. června 2019 (viz body 20 a 25 výše), které zůstaly bez odpovědi.
- 27 Dopisem ze dne 27. června 2019 bývalý předseda Parlamentu odpověděl na dopisy žalobců ze dne 14., 20. a 24. června 2019, v němž jim v podstatě sdělil, že s nimi nemůže jednat jako s budoucími poslanci Parlamentu, protože jejich jména nejsou uvedena na seznamu zvolených kandidátů oficiálně oznámeném španělskými orgány (dále jen „dopis ze dne 27. června 2019“).
- 28 V návaznosti na tuto odpověď podali žalobci dne 28. června 2019 tuto žalobu na neplatnost (zapsanou pod číslem T-388/19) směřující jednak proti pokynu ze dne 29. května 2019 a jednak proti několika aktům obsaženým v dopise ze dne 27. června 2019, tedy v podstatě zaprvé odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu vzít na vědomí výsledky voleb ze dne 26. května 2019, zadruhé prohlášení o uvolnění mandátu přiděleného každému ze žalobců, které učinil bývalý předseda Parlamentu, zatřetí odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu přiznat žalobcům právo ujmout se funkcí, vykonávat mandát poslance Evropského parlamentu a zasedat v Parlamentu od začátku prvního zasedání po volbách dne 26. května 2019 a začtvrté odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu, aby na základě článku 8 jednacího řádu naléhavě přijal podnět směřující k potvrzení jejich výsad a imunit.
- 29 Téhož dne žalobci podali rovněž návrh na předběžné opatření zapsaný pod číslem T-388/19 R.
- 30 Dne 2. července 2019 bylo zahájeno první zasedání nově zvoleného Parlamentu po volbách 26. května 2019.
- 31 E-mailem ze dne 10. října 2019 se poslankyně Evropského parlamentu Diana Riba i Giner, jednající jménem žalobců, obrátila na nového předsedu Parlamentu zvoleného dne 3. července 2019 (dále jen „nový předseda Parlamentu“) a předsedu a místopředsedu Výboru Evropského parlamentu pro právní záležitosti s žádostí 38 poslanců Evropského parlamentu různé státní příslušnosti a z různých politických stran, včetně jí samotné, jejímž cílem bylo zejména, aby Parlament na základě článku 9 jednacího řádu hájil poslaneckou imunitu žalobců uvedenou v první a druhé odrážce článku 9 protokolu č. 7.
- 32 Dne 14. října 2019 vydal vyšetřující soudce trestního senátu Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) vnitrostátní zatýkácí rozkaz, evropský zatýkácí rozkaz a mezinárodní zatýkácí rozkaz na Carlese Puigdemonta i Casamajó, aby mohl být souzen v rámci trestního řízení uvedeného v bodě 14 výše. Dne 4. listopadu 2019 vydal vyšetřující soudce trestního senátu Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) stejné zatýkácí rozkazy na Antoniho Comína i Oliverese. Žalobci byli následně zadrženi v Belgii, Carles Puigdemont i Casamajó dne 17. října, Antoni Comín i Oliveres 7. listopadu 2019, a téhož dne byli za určitých podmínek propuštěni.

- 33 Nový předseda Parlamentu odpověděl na žádost uvedenou výše v bodě 31 dvěma podobně formulovanými dopisy ze dne 10. prosince 2019, jedním adresovaným Dianě Riba i Giner a druhým adresovaným všem 38 poslancům. Nový předseda Parlamentu v podstatě zejména tvrdil, že nemůže považovat žalobce za členy Parlamentu, pokud španělské orgány oficiálně neoznámily jejich zvolení ve smyslu aktu o volbách.
- 34 Dne 20. února 2020 žalobci podali žalobu na neplatnost proti dopisu ze dne 10. prosince 2019 adresovanému novým předsedou Parlamentu (viz odstavec 33 výše) Dianě Riba i Giner, který byl zapsán pod číslem T-115/20.
- 35 Rozsudkem ze dne 19. prosince 2019 ve věci Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115) Soudní dvůr zejména rozhodl, že je třeba mít za to, že osoba, jejíž zvolení do Parlamentu bylo oficiálně vyhlášeno, ale nebylo jí umožněno vyhovět některým požadavkům, které v návaznosti na takové vyhlášení stanoví vnitrostátní právo, ani odcestovat do Parlamentu a zúčastnit se jeho prvního zasedání, požívá imunity podle čl. 9 druhé odrážky protokolu č. 7.
- 36 Na plenárním zasedání dne 13. ledna 2020 vzal Parlament v návaznosti na rozsudek ze dne 19. prosince 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115), na vědomí zvolení žalobců do parlamentu s účinností od 2. července 2019 (dále jen „vzetí na vědomí ze dne 13. ledna 2020“).

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 37 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 28. června 2019 podali žalobci projednávanou žalobu.
- 38 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu téhož dne žalobci podali návrh na předběžné opatření na základě článků 278 a 279 SFEU, zapsaný pod číslem T-388/19 R.
- 39 Usnesením ze dne 1. července 2019, Puigdemont i Casamajó a Comín i Oliveres v. Parlament (T-388/19 R, nezveřejněno, EU:T:2019:467), předseda Tribunálu zamítl návrh na předběžné opatření a rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později. Žalobci podali proti tomuto usnesení kasační opravný prostředek k Soudnímu dvoru, který byl zapsán pod číslem C-646/19 P(R).
- 40 Usnesením ze dne 20. prosince 2019, Puigdemont i Casamajó a Comín i Oliveres v. Parlament [C-646/19 P(R), nezveřejněno, EU:C:2019:1149], zrušila místopředsedkyně Soudního dvora usnesení ze dne 1. července 2019, Puigdemont i Casamajó a Comín i Oliveres v. Parlament (T-388/19 R, nezveřejněno, EU:T:2019:467), vrátila věc Tribunálu a rozhodla, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.
- 41 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 10. září 2019 podalo Španělské království návrh na vstup do řízení v projednávané věci jako vedlejší účastník.
- 42 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 19. září 2019 v souladu s článkem 130 jednacího řádu Tribunálu Parlament podal Tribunálu návrh na nevydání rozhodnutí ve věci samé ve vztahu k části žaloby a dále námitku nepřípustnosti ve vztahu ke zbývajícím částem žaloby, k nimž se žalobci vyjádřili dne 4. listopadu 2019.

- 43 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 20. ledna 2020 Parlament podal návrh na nevydání rozhodnutí ve věci samé ve vztahu k celé žalobě. Žalobci předložili vyjádření k tomuto návrhu dne 7. února 2020.
- 44 Usnesením ze dne 19. března 2020, Puigdemont i Casamajó a Comín i Oliveres v. Parlament (T-388/19 R-RENV, nezveřejněno, EU:T:2020:114), předseda Tribunálu, který rozhodl o vrácení věci po usnesení ze dne 20. prosince 2019, Puigdemont i Casamajó a Comín i Oliveres v. Parlament [C-646/19 P(R), nezveřejněno, EU:C:2019:1149], zmíněném v bodě 40 výše, rozhodl, že s ohledem na vzetí na vědomí ze dne 13. ledna 2020 již nebylo třeba rozhodovat o návrhu na předběžné opatření a že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.
- 45 Usnesením ze dne 29. července 2020 se Tribunál (šestý senát) rozhodl v zásadě spojit námitku nepřípustnosti a návrhy na nevydání rozhodnutí ve věci samé ze dne 19. září 2019 a 20. ledna 2020.
- 46 Rozhodnutím ze dne 11. září 2020 předsedkyně šestého senátu Tribunálu vyhověla návrhu Španělského království na vstup do řízení jako vedlejší účastník na podporu návrhových žádání Parlamentu.
- 47 Parlament předložil žalobní odpověď kanceláři Tribunálu dne 11. září 2020.
- 48 Španělské království předložilo spis vedlejšího účastníka kanceláři Tribunálu dne 8. ledna 2021.
- 49 Žalobci předložili repliku kanceláři Tribunálu dne 11. ledna 2021.
- 50 Parlament předložil vyjádření ke spisu vedlejšího účastníka Španělského království kanceláři Tribunálu dne 4. března 2021.
- 51 Žalobci předložili vyjádření ke spisu vedlejšího účastníka Španělského království kanceláři Tribunálu dne 11. března 2021.
- 52 Dne 11. března 2021 Parlament předložil kanceláři Tribunálu dupliku.
- 53 Na návrh soudce zpravodaje se Tribunál (šestý senát) rozhodl o zahájení ústní části řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 89 jednacího řádu písemně položil účastníkům řízení otázky, na které tito účastníci odpověděli ve stanovených lhůtách.
- 54 Na návrh šestého senátu Tribunál podle článku 28 jednacího řádu rozhodl, že věc předá k projednání a rozhodnutí rozšířenému soudnímu kolegiu.
- 55 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na ústní otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 21. ledna 2022. Při této příležitosti vzal Parlament zpět své návrhy na nevydání rozhodnutí ve věci samé ze dne 19. září 2019 a 20. ledna 2020.
- 56 Žalobci v podstatě navrhuji, aby Tribunál:
- zamítl námitku nepřípustnosti ze dne 19. září 2019;
 - zrušil pokyn ze dne 29. května 2019;

- zrušil odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu vzít na vědomí výsledky voleb ze dne 26. května 2019, které byly oficiálně vyhlášeny Španělským královstvím, obsažené v dopise ze dne 27. června 2019;
 - zrušil prohlášení o uvolnění mandátů učiněné bývalým předsedou Parlamentu v dopise ze dne 27. června 2019;
 - zrušil odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu uznat jejich právo ujmout se funkcí, vykonávat mandát a zasedat v Parlamentu od zahájení prvního zasedání po volbách ze dne 26. května 2019, obsažené v dopise ze dne 27. června 2019;
 - zrušil odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu přijmout naléhavá opatření na základě článku 8 jednacího řádu s cílem potvrdit jejich výsady a imunity, obsažené v dopise ze dne 27. června 2019;
 - uložil Parlamentu náhradu nákladů řízení.
- 57 Parlament, v podstatě podporovaný Španělským královstvím, navrhuje, aby Tribunál:
- odmítl žalobu jako nepřípustnou,
 - podpůrně žalobu zčásti odmítl jako nepřípustnou a zčásti zamítl jako neopodstatněnou,
 - ještě podpůrněji zamítl žalobu jako neopodstatněnou,
 - uložil žalobcům náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 58 Na podporu své žaloby žalobci předkládají pět žalobních důvodů. První žalobní důvod se týká pokynu ze dne 29. května 2019 a vychází z porušení článku 20, 21 a čl. 39 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a čl. 3 odst. 2 jednacího řádu. Druhý žalobní důvod se týká odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu vzít na vědomí výsledky voleb ze dne 26. května 2019 oficiálně vyhlášených Španělským královstvím a v podstatě vychází z porušení čl. 39 odst. 2 Listiny, čl. 5 odst. 1 a článku 12 aktu o volbách, článku 2, čl. 10 odst. 2 a 4 a čl. 14 odst. 3 SEU a čl. 3 odst. 1 jednacího řádu. Třetí žalobní důvod se týká údajného prohlášení bývalého předsedy Parlamentu o uvolněných mandátech žalobců a v podstatě vychází z porušení čl. 6 odst. 2, článku 8 a článku 13 aktu o volbách ve spojení s čl. 39 odst. 2 Listiny a s čl. 10 odst. 2 a 3 SEU. Čtvrtý žalobní důvod se týká odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu uznat právo žalobců ujmout se funkcí, vykonávat mandát a zasedat v Parlamentu od zahájení prvního zasedání po volbách do Evropského parlamentu konaných dne 26. května 2019 a je založen na porušení čl. 5 odst. 1 a článku 12 aktu o volbách ve spojení s čl. 39 odst. 2 Listiny a s čl. 10 odst. 1 a 2 a čl. 14 odst. 2 a 3 SEU, jakož i čl. 3 odst. 2 jednacího řádu. Konečně pátý žalobní důvod se týká odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu potvrdit výsady a imunity žalobců na základě článku 8 jednacího řádu a vychází z porušení čl. 5 odst. 2 tohoto předpisu, čl. 39 odst. 2 Listiny, z povinnosti uvést odůvodnění a ze zásady řádné správy.

- 59 Parlament podporovaný Španělským královstvím se dovolává především nepřípustnosti žaloby, a to na jedné straně z důvodu nejasnosti žaloby, pokud jde o některé akty, jejichž zrušení je požadováno, a na straně druhé z důvodu absence aktů, které lze napadnout.
- 60 Žalobci navrhuji, aby námitka nepřípustnosti byla zamítnuta. Zaprvé tvrdí, že akty, jejichž zrušení požadují, jsou v žalobě jasně označeny. Zadruhé žaloba údajně směřuje proti aktům, které mohou být předmětem žaloby na základě článku 263 SFEU.
- 61 Je tedy třeba přezkoumat přípustnost žaloby podané žalobci.

Úvodní poznámky k předmětu sporu

- 62 V první řadě je třeba zdůraznit, že v odpovědi na otázky Soudního dvora položené na jednání žalobci potvrdili, že jejich žaloba stále směřuje proti pokynu ze dne 29. května 2019 (viz výše bod 56 druhá odrážka).
- 63 Žalobci dále uvedli, že sice trvají na návrhových žádáních uvedených v bodě 56 výše, ale v podstatě napadají odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu přiznat jim postavení poslance Parlamentu od vyhlášení ze dne 13. června 2019, které bylo obsaženo v dopise ze dne 27. června 2019.
- 64 V tomto ohledu žalobci upřesnili, že výše uvedené odmítnutí mělo několik právních důsledků, včetně toho, že bývalý předseda Parlamentu odmítl uznat jejich právo nastoupit do úřadu, vykonávat jejich mandát a zasednout v Parlamentu, stejně tak jako odmítnutí tohoto předsedy, aby na základě článku 8 jednacího řádu v naléhavém případě z vlastního podnětu potvrdil jejich výsady a imunity.
- 65 Konečně žalobci potvrdili, že za předpokladu, že pokud by Tribunál v rozporu s jejich návrhovým žádáním dospěl k závěru, že legalita odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu přiznat jim postavení poslanců Parlamentu nemůže být zpochybněna, nebylo by třeba samostatně zkoumat legalitu úkonů uvedených v bodě 56 výše.
- 66 S ohledem na vysvětlení žalobců připomenutá v bodech 63 až 65 výše je třeba mít v podstatě za to, že nepožadují zrušení aktů uvedených ve třetí, čtvrté, páté a šesté odrážce bodu 56 výše, ale pouze zrušení odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu přiznat jim postavení poslanců Parlamentu, jehož jsou výše uvedené akty důsledkem.
- 67 Zadruhé v duplice Parlament namítl nepřípustnost bodu návrhových žádání, kterého se žalobci dovolávali poprvé v replice a který požadoval zrušení údajného odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu hájit jejich výsady a imunity na základě článků 7 a 9 jednacího řádu a dále údajného rozhodnutí tohoto předsedy neinformovat příslušný výbor Parlamentu o jejich údajné žádosti o ochranu výsad a imunit.
- 68 V odpovědi na písemnou otázku Tribunálu (viz bod 53 výše) žalobci uvedli, že se nedomáhají zrušení případného rozhodnutí Parlamentu, které odmítá bránit jejich výsady a imunity na základě článků 7 a 9 jednacího řádu, neboť takové rozhodnutí ostatně nebylo nikdy přijato. Ve skutečnosti se omezili na zpochybnění skutečnosti, že bývalý předseda Parlamentu neinformoval o jejich žádosti o ochranu výsad a imunit na plenárním zasedání a nepostoupil ji příslušnému výboru v rozporu s čl. 9 odst. 1 jednacího řádu. Žalobci v podstatě upřesnili, že se opět jedná o právní důsledek vyplývající z odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu přiznat jim postavení poslanců Parlamentu.

- 69 Z toho vyplývá, že v replice se žalobci nedomáhali zrušení případného odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu bránit jejich výsady a imunity na základě článků 7 a 9 jednacího řádu, ani případného rozhodnutí tohoto předsedy neinformovat na plenárním zasedání o jejich údajné žádosti o ochranu výsad a imunit a nepostoupit ji příslušnému výboru Parlamentu.
- 70 S ohledem na výše uvedené skutečnosti je třeba mít za to, že projednávaná žaloba směřuje v podstatě ke zrušení pokynu ze dne 29. května 2019 a dále odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu přiznat žalobcům postavení poslanců Parlamentu, které je obsaženo v dopise ze dne 27. června 2019 (dále společně jen „napadené akty“).

K povaze napadených aktů

- 71 V námitce nepřípustnosti Parlament zaprvé tvrdí, že dopis ze dne 27. června 2019 je aktem ryze informativního charakteru, který se omezuje na to, že připomíná žalobcům, že v souladu s platným právním rámcem nemohou být postaveni na roveň s novými poslanci Parlamentu v devátém volebním období. Zadruhé Parlament tvrdí, že pokyn ze dne 29. května 2019 nevyvolává právní účinky vůči třetím osobám ve smyslu čl. 263 prvního pododstavce SFEU, a vyzývá Tribunál, aby se z moci úřední zabýval otázkou, zda se jedná o akt, který lze napadnout.
- 72 Žalobci docházejí k závěru, že argumenty Parlamentu mají být zamítnuty. Zaprvé v podstatě tvrdí, že odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu přiznat jim postavení poslanců Parlamentu obsažené v dopise ze dne 27. června 2019 nemá informativní charakter. Toto odmítnutí vedlo ke změně jejich právního postavení, neboť jim bránilo zejména v nástupu do funkcí, ve výkonu mandátu a v zasedání v Parlamentu. Jedná se tedy o akt nepříznivě zasahující do právního postavení ve smyslu čl. 263 prvního pododstavce SFEU. Zadruhé žalobci tvrdí, že pokyn ze dne 29. května 2019 je aktem, který lze napadnout, protože jim brání učinit kroky nezbytné k nástupu do funkce.
- 73 Španělské království má v zásadě za to, že žaloba je nepřípustná z důvodu, že údajné negativní účinky napadených aktů, uváděné žalobci, nevyplývají z těchto aktů, ale z rozhodnutí španělských orgánů.
- 74 Podle ustálené judikatury jsou za napadnutelné akty ve smyslu článku 263 SFEU považovány akty přijaté orgány bez ohledu na jejich povahu či formu, jejichž účelem je vyvolat závazné právní účinky, jimiž mohou být dotčeny zájmy žalobce tím, že podstatným způsobem mění jeho právní postavení (rozsudky ze dne 11. listopadu 1981, IBM v. Komise, 60/81, EU:C:1981:264, bod 9, a ze dne 26. ledna 2010, Internationaler Hilfsfonds v. Komise, C-362/08 P, EU:C:2010:40, bod 51; viz také rozsudek ze dne 25. října 2017, Rumunsko v. Komise, C-599/15 P, EU:C:2017:801, bod 47 a citovaná judikatura).
- 75 Naopak soudnímu přezkumu stanovenému v článku 263 SFEU nepodléhají všechny akty, které nevyvolávají právně závazné účinky, jako jsou přípravné akty, potvrzující akty a čistě prováděcí akty, pouhá doporučení a stanoviska, jakož i v zásadě interní pokyny [viz rozsudek ze dne 12. září 2006, Reynolds Tobacco a ostatní v. Komise, C-131/03 P, EU:C:2006:541, bod 55 a citovaná judikatura, a usnesení ze dne 14. května 2012, Sepracor Pharmaceuticals (Irsko) v. Komise, C-477/11 P, nezveřejněno, EU:C:2012:292, bod 52 a citovaná judikatura; v tomto smyslu viz také rozsudek ze dne 23. listopadu 1995, Nutril v. Komise, C-476/93 P, EU:C:1995:401, bod 30]. Kromě toho akty ryze informativní povahy nemohou být dotčeny zájmy

adresáta ani změněno jeho právní postavení v porovnání s jeho postavením před obdržení uvedených aktů (viz rozsudek ze dne 11. prosince 2012, *Sina Bank v. Rada*, T- 15/11, EU:T:2012:661, bod 30 a citovaná judikatura).

- 76 S ohledem na judikaturu způsobilost aktu vyvolat právní účinky, a tudíž být předmětem žaloby na neplatnost podle článku 263 SFEU, předpokládá přezkoumání jeho podstaty a posouzení těchto účinků podle takových objektivních kritérií, jako je obsah tohoto aktu, případně s přihlédnutím k souvislostem přijetí tohoto aktu, jakož i pravomocem orgánu Unie, jenž je jeho autorem (viz rozsudek ze dne 20. února 2018, *Belgie v. Komise*, C- 16/16 P, EU:C:2018:79, bod 32 a citovaná judikatura).
- 77 Konečně je třeba připomenout, že podmínka týkající se existence napadnutelného aktu spadá mezi nepominutelné podmínky řízení, které může Tribunál v případě potřeby posoudit i bez návrhu (v tomto ohledu viz usnesení ze dne 14. ledna 1992, *ISAE/VP a Interdata v. Komise*, C-130/91, EU:C:1992:7, bod 11, a ze dne 19. října 2016, *E-Control v. ACER*, T-671/15, nezveřejněno, EU:T:2016:626, bod 91; stanovisko generálního advokáta Y. Bota ve věci *Komise v. Irsko a ostatní*, C-89/08 P, EU:C:2009:298, bod 62, a ve věci *BSH v. OHIM*, C-43/15 P, EU:C:2016:129, bod 52).
- 78 Ve světle těchto úvah je třeba přezkoumat, zda odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu přiznat žalobcům postavení poslance Parlamentu a dále pokyn ze dne 29. května 2019 jsou napadnutelnými akty ve smyslu článku 263 SFEU.

K odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu přiznat žalobcům postavení poslance Parlamentu

- 79 Žalobci v podstatě tvrdí, že odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu přiznat jim postavení poslance Parlamentu mělo několik právních účinků, jako je zaprvé nemožnost ujmout se funkce, vykonávat mandát a zasedat v Parlamentu od zahájení prvního zasedání po volbách konaných dne 26. května 2019, zadruhé prohlášení o uvolnění mandátu vydané bývalým předsedou Parlamentu, zatřetí odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu, aby na základě článku 8 jednacího řádu v naléhavém případě z vlastního podnětu potvrdil jejich výsady a imunity, a začtvrté neinformování o jejich žádosti o ochranu výsad a imunit na plenárním zasedání na základě článku 9 jednacího řádu a nepostoupení této žádosti příslušnému výboru Parlamentu.
- 80 Parlament podporovaný Španělským královstvím tvrdí, že i za předpokladu, že by byla prokázána existence účinků uváděných žalobci, tyto důsledky nevyplývají z toho, že jim bývalý předseda Parlamentu odmítl přiznat postavení poslance Parlamentu.

– K obsahu dopisu ze dne 27. června 2019

- 81 V dopise ze dne 27. června 2019 bývalý předseda Parlamentu nejprve žalobcům sdělil, že ve dnech 17. a 20. června 2019 jej španělské orgány informovaly o oficiálních výsledcích voleb do Evropského parlamentu, které se konaly ve Španělsku. Dále žalobcům připomněl, že podle článku 12 volebního aktu Parlament „přihlíží k výsledkům úředně vyhlášeným členskými státy a že přísluší především vnitrostátním soudům, aby rozhodovaly o zákonnosti vnitrostátních volebních ustanovení a postupů“. Nakonec bývalý předseda Parlamentu uvedl, že jména žalobců se neobjevují na seznamu zvolených kandidátů oficiálně oznámených Parlamentu španělskými

orgány a že „do [obdržení] nového sdělení španělských úřadů [není] v současné době schopen s nimi zacházet jako s budoucími členy [Parlamentu], jak požadovali v dopise ze dne 14. června 2019“.

- 82 Ze znění dopisu ze dne 27. června 2019 tedy vyplývá, že bývalý předseda Parlamentu pouze vzal na vědomí právní situaci žalobců, o níž byl oficiálně informován španělskými orgány prostřednictvím sdělení ze dne 17. a 20. června 2019.
- 83 Ze znění dopisu ze dne 27. června 2019 kromě toho výslovně vyplývá, že postoj vyjádřený bývalým předsedou Parlamentu mohl projít vývojem v závislosti na nových informacích získaných od španělských orgánů.
- 84 Dopis ze dne 27. června 2019 proto s ohledem na svůj obsah výslovně vyloučil jakoukoli rozhodovací a konečnou povahu v něm vyjádřeného postoje bývalého předsedy Parlamentu.

– K údajným právním účinkům vyplývajícím z dopisu ze dne 27. června 2019

i) Úvodní poznámky

- 85 Za prvé je třeba poznamenat, že v rozsudku ze dne 19. prosince 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115), Soudní dvůr rozlišil mezi postavením poslance Parlamentu a výkonem příslušného mandátu.
- 86 Soudní dvůr tedy poté, co uvedl, že podle čl. 5 odst. 1 a 2 aktu o volbách se mandát poslance Evropského parlamentu shoduje s pětiletým obdobím, které začíná zahájením prvního zasedání konaného po každých volbách tak, že začíná a končí současně s tímto pětiletým obdobím, rozhodl, že na rozdíl od postavení člena Parlamentu, které se získává v okamžiku, kdy je oficiálně vyhlášeno zvolení dané osoby a zakládá vazbu mezi touto osobou a orgánem, jehož součástí se tato osoba stává, mandát člena Parlamentu zakládá vazbu mezi uvedenou osobou a zákonodárným sborem, do něhož byla tato osoba zvolena. Tento zákonodárný sbor však byl ustaven až při zahájení prvního zasedání „nového“ Parlamentu konaného po volbách, které se konalo, jak se dá předpokládat, po oficiálním vyhlášení výsledků voleb členskými státy (rozsudek ze dne 19. prosince 2019, Junqueras Vies, C-502/19, EU:C:2019:1115, body 72 a 74).
- 87 Zadruhé v rozsudku ze dne 19. prosince 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115, body 70, 71 a 81), Soudní dvůr rozhodl, že články 8 a 12 aktu o volbách mají být chápány v tom smyslu, že osoba, jejíž zvolení do Parlamentu bylo oficiálně vyhlášeno, by měla být považována za osobu, která z tohoto důvodu a od tohoto okamžiku získala postavení člena tohoto orgánu pro účely článku 9 protokolu č. 7 a požívá na tomto základě imunity podle druhého pododstavce tohoto článku.
- 88 V tomto ohledu Soudní dvůr upřesnil, že členové Parlamentu jsou chráněni imunitou podle čl. 9 druhého pododstavce protokolu č. 7 během cesty na místo jeho zasedání a při návratu z něj, a tedy mimo jiné i během cesty na první zasedání uspořádané po oficiálním vyhlášení volebních výsledků, aby bylo novému zákonodárnému sboru umožněno uspořádat ustavující zasedání a ověřit pověřovací listiny svých členů. Uvedení členové tedy požívají předmětné imunity ještě před začátkem svého funkčního období (rozsudek ze dne 19. prosince 2019, Junqueras Vies, C-502/19, EU:C:2019:1115, bod 80).

- 89 Zatřetí z bodu 89 rozsudku ze dne 19. prosince 2019, *Junqueras Vies* (C-502/19, EU:C:2019:1115), implicitně, avšak nutně vyplývá, že oficiálním vyhlášením výsledků voleb ze dne 26. května 2019, které se konaly ve Španělsku, je vyhlášení ze dne 13. června 2019.
- 90 S ohledem na výše uvedené je v projednávané věci třeba mít za to, že žalobci, jejichž jména byla uvedena ve vyhlášení ze dne 13. června 2019, získali od tohoto data postavení poslance Parlamentu, a tedy již jen z tohoto důvodu požívali imunity uvedené v čl. 9 druhém pododstavci protokolu č. 7. Účastníci řízení se ostatně v tomto bodě shodují.
- 91 Kromě toho z judikatury citované výše v bodech 86 a 87 vyplývá, že získání postavení poslance Parlamentu žalobci, a v důsledku toho i imunity uvedené v čl. 9 druhém pododstavci protokolu č. 7, který je k němu připojen, plyne výhradně z vyhlášení ze dne 13. června 2019, a proto nemohlo být zpochybněno ani bývalým předsedou Parlamentu, ani samotným Parlamentem.
- 92 I když tedy dopis ze dne 27. června 2019 nezmiňoval otázku imunity žalobců, je třeba konstatovat, že odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu přiznat žalobcům postavení poslance Parlamentu, které obsahuje, nemělo v žádném případě za následek zbavení imunity uvedené v čl. 9 druhém pododstavci protokolu č. 7, jejíž dodržování bylo vnitrostátním orgánům uloženo z prostého důvodu oficiálního vyhlášení výsledků evropských voleb.
- 93 Právě ve světle těchto úvah je třeba přezkoumat, zda odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu přiznat žalobcům postavení poslance Parlamentu bylo příčinou právních účinků tvrzených žalobci, připomenutých v bodě 79 výše.

ii) K nemožnosti, aby se žalobci ujali funkcí, vykonávali mandát a zasedali v Parlamentu

- 94 Parlament podporovaný Španělským královstvím v podstatě tvrdí, že nemohl přijmout akty zakládající právní účinky vůči žalobcům z důvodu, že podle článku 12 aktu o volbách a v souladu s platnou judikaturou byl vázán seznamem zvolených kandidátů, který mu byl oficiálně oznámen španělskými orgány ve sdělení ze dne 17. června 2019. V tomto ohledu Parlament uvádí, že s ohledem na sdělení pravomocí zakotvených v aktu o volbách je na členských státech, aby stanovily podmínky pro výkon mandátu poslance Parlamentu. Podle článků 8 a 12 aktu o volbách ve spojení se zásadou loajální spolupráce zakotvenou v čl. 4 odst. 3 SEU byl tedy Parlament povinen plně uplatnit platná ustanovení španělského volebního práva, která se odrážejí ve sděleních ze dne 17. a 20. června 2019. Parlament dále v podstatě tvrdí, že z výše uvedených ustanovení a z článku 3 jednacího řádu vyplývá, že oficiální oznámení, která mu zasílají příslušné vnitrostátní volební orgány, jsou jedinými směrodatnými zdroji informací o právní situaci poslanců Parlamentu podle vnitrostátního práva a že jsou nepostradatelným nástrojem ve volebním procesu. Závěrem se Parlament domnívá, že s ohledem na všechny informace předané Ústřední volební komisí nemohl dne 27. června 2019 mít za to, že žalobci „bezpodmínečně [získali postavení] budoucích členů Parlamentu“, a nebyl tedy v podstatě oprávněn přiznat jim právo ujmout se funkcí, vykonávat mandát a zasedat v Parlamentu od 2. července 2019.
- 95 Žalobci tyto argumenty zpochybňují. Podle nich je hlavní otázkou, která v projednávané věci vyvstává, zda byl Parlament vázán vyhlášením ze dne 13. června 2019 nebo sděleními ze dne 17. a 20. června 2019. V tomto ohledu žalobci tvrdí, že z článku 12 aktu o volbách vyplývá, že pojem „oficiálně vyhlášené výsledky“ je autonomním pojmem unijního práva. V tomto případě se tyto výsledky shodují s výsledky oznámenými v souladu s čl. 224 odst. 1 španělského volebního zákona, jak Soudní dvůr rozhodl v bodě 89 rozsudku ze dne 19. prosince 2019, *Junqueras Vies* (C-502/19, EU:C:2019:1115), tedy s výsledky uvedenými ve vyhlášení ze dne 13. června 2019.

Žalobci dále v podstatě tvrdí, že Španělské království nemělo pravomoc stanovit podmínky pro výkon funkce poslance Parlamentu, jako je podmínka složení přísahy nebo slibu zachovávat španělskou ústavu, stanovená v čl. 224 odst. 2 španělského volebního zákona. Tento výklad byl potvrzen rozsudkem ze dne 19. prosince 2019, *Junqueras Vies* (C-502/19, EU:C:2019:1115), ve kterém Soudní dvůr rozhodl, že „formality nezbytné“ k tomu, aby bylo možno zasedat jako člen Parlamentu, musí být splněny před tímto orgánem. Konečně žalobci tvrdí, že Parlament věděl, že mu španělské orgány nesdělily úplné výsledky voleb ze dne 26. května 2019 na základě toho, že mu samy zaslaly kopii těchto výsledků. Neoznámení úplných výsledků těchto voleb španělskými orgány tak nezbavovalo Parlament povinnosti vzít tyto výsledky na vědomí.

- 96 V projednávané věci vyvstává otázka, zda byl bývalý předseda Parlamentu oprávněn zpochybnit sdělení ze dne 17. června 2019, kterým mu španělské orgány oficiálně o seznam kandidátů zvolených ve volbách konaných dne 26. května 2019, který neuváděl jména žalobců, přestože se jejich jména objevila v oficiálním vyhlášení ze dne 13. června 2019.
- 97 Úvodem je třeba připomenout, že v souladu s čl. 5 odst. 1 a čl. 13 odst. 2 SEU jedná Parlament v mezích pravomocí, které mu svěřují Smlouvy. Zásady institucionální rovnováhy a rozdělení pravomocí, jak jsou zakotveny v čl. 13 odst. 2 SEU, skutečně znamenají, že každý orgán jedná v mezích působnosti, kterou mu svěřují Smlouvy, v souladu s postupy, podmínkami a cíli v nich stanovenými (rozsudek ze dne 3. prosince 2020, *Changmao Biochemical Engineering v. Distillerie Bonollo a ostatní*, C-461/18 P, EU:C:2020:979, bod 102).
- 98 Pokud jde o volbu poslanců Parlamentu, akt o volbách stanoví sdílení pravomocí mezi Parlamentem a členskými státy.
- 99 Na jedné straně se tak podle čl. 8 prvního pododstavce aktu o volbách, s výhradou ustanovení tohoto aktu, volební postup v každém členském státě řídí vnitrostátními předpisy.
- 100 Na straně druhé, podle ustanovení článku 12 aktu o volbách ověřuje Parlament pověřovací listiny svých členů. K tomuto účelu přihlíží k výsledkům úředně vyhlášeným členskými státy a rozhoduje všechny spory, které by mohly vzniknout na základě ustanovení tohoto aktu, s výjimkou ustanovení vnitrostátních předpisů, na něž tento akt odkazuje.
- 101 Z článku 12 druhé věty aktu o volbách vyplývá, že pravomoc ověřování, kterou Parlament disponuje, podléhá dvěma významným omezením (rozsudek ze dne 30. dubna 2009, *Itálie a Donnici v. Parlament*, C-393/07 a C-9/08, EU:C:2009:275, bod 52).
- 102 Zaprvé podle první části druhé věty článku 12 aktu o volbách Parlament bere na vědomí výsledky úředně vyhlášené členskými státy (rozsudek ze dne 30. dubna 2009, *Itálie a Donnici v. Parlament*, C-393/07 a C-9/08, EU:C:2009:275, bod 53).
- 103 Podle judikatury je třeba použití výrazu „brát na vědomí“ uvedeného v článku 12 aktu o volbách vykládat tak, že vyjadřuje naprostou absenci prostoru pro uvážení Parlamentu. Ke jmenování budoucích poslanců Parlamentu jsou totiž příslušné vnitrostátní orgány v souladu s volebním postupem, který se řídí, jak je výslovně uvedeno v článku 8 aktu o volbách, vnitrostátními předpisy [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. dubna 2009, *Itálie a Donnici v. Parlament*, C-393/07 a C-9/08, EU:C:2009:275, body 55 a 56 a citovaná judikatura a usnesení ze dne 8. října 2020, *Junqueras i Vies v. Parlament*, C-201/20 P(R), nezveřejněno, EU:C:2020:818, bod 66].

- 104 Výkon, který spočívá v tom, že „bere na vědomí výsledky úředně vyhlášené“, tak znamená, že Parlament je povinen vycházet, pro účely ověření pověřovacích listin svých členů, z oficiálního vyhlášení výsledků voleb tak, jak vyplývá z rozhodovacího procesu podle vnitrostátních postupů, kterým byly vyřešeny právní otázky týkající se uvedeného vyhlášení, což tedy představuje již dříve existující právní situaci, která je pro Parlament závazná (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. dubna 2009, *Itálie a Donnici v. Parlament*, C-393/07 a C-9/08, EU:C:2009:275, bod 55).
- 105 Zadruhé, v souladu s čl. 12 druhou částí druhé věty aktu o volbách rozhoduje Parlament o všech sporech, které by mohly případně vzniknout na základě ustanovení tohoto aktu, s vyloučením vnitrostátních ustanovení, na něž odkazuje (rozsudek ze dne 30. dubna 2009, *Itálie a Donnici v. Parlament*, C-393/07 a C-9/08, EU:C:2009:275, bod 53).
- 106 Ze samotného znění článku 12 aktu o volbách tedy vyplývá, že Parlament na základě tohoto článku nemá pravomoc rozhodovat o sporech vzniklých na základě unijního práva jako celku, ale pouze o sporech vzniklých na základě ustanovení aktu o volbách (rozsudek ze dne 30. dubna 2009, *Itálie a Donnici v. Parlament*, C-393/07 a C-9/08, EU:C:2009:275, bod 54). Kromě toho tento článek výslovně vylučuje pravomoc Parlamentu rozhodovat o sporech vycházejících z vnitrostátního práva, a to i v případě, že akt o volbách na toto právo odkazuje.
- 107 Dále je třeba poznamenat, po vzoru Parlamentu a generálního advokáta M. Szpunara v jeho stanovisku ve věci *Junqueras Vies* (C-502/19, EU:C:2019:958, bod 53), že po oficiálním vyhlášení volebních výsledků může nastat několik událostí, které mohou vést k tomu, že kandidát, který byl po sečtení hlasů oficiálně prohlášen za poslance Parlamentu, se neujme funkce a nevykonává příslušný mandát, například existence neslučitelnosti s mandátem poslance Parlamentu nebo vzdání se možnosti ujmout se funkce ze strany poslance Parlamentu. Dále je třeba poznamenat, jak to učinil generální advokát M. Szpunar ve věci *Junqueras Vies* (C-502/19, EU:C:2019:958, bod 48), že různé parlamentní systémy stanoví formální povinnosti, které musí zvolení kandidáti splnit před skutečným převzetím funkce.
- 108 Tak je tomu i v případě španělského práva, protože čl. 224 odst. 2 španělského volebního zákona stanoví, že do pěti dnů od svého prohlášení musí zvolení kandidáti složit před Ústřední volební komisí přísahu nebo slib zachovávat španělskou ústavu, v opačném případě budou jejich křesla v Parlamentu prohlášena za „uvolněná“ a výsady, které by jim z titulu jejich funkcí mohly příslušet, jsou pozastaveny, dokud nedojde ke složení přísahy nebo slibu (viz bod 12 výše).
- 109 S ohledem na výše uvedené skutečnosti nelze vyloučit, že Parlament přistoupí k ověření pověřovacích listin na základě seznamu kandidátů vyhlášených za oficiálně zvolené tak, jak byl změněn v návaznosti na spory na základě vnitrostátního práva.
- 110 Článek 3 jednacího řádu upravující postup ověřování pověřovacích listin stanoví, že tento postup je založen na úředním sdělení seznamu volebních výsledků ze strany členských států.
- 111 Nejprve podle čl. 3 odst. 1 jednacího řádu vyzve předseda po všeobecných volbách do Parlamentu příslušné orgány členských států, aby neprodleně oznámily Parlamentu jména zvolených poslanců, aby všichni poslanci mohli zasedat v Parlamentu od okamžiku zahájení prvního zasedání následujícího po volbách.

- 112 Podle čl. 3 odst. 2 jednacího řádu poslanci Parlamentu, jejichž jména jsou uvedena na tomto seznamu, musí učinit prohlášení o neslučitelnosti a mohou zasedat v Parlamentu a v jeho orgánech s plným využitím svých práv, dokud nebyly ověřeny jejich pověřovací listiny nebo nebylo rozhodnuto o případném sporu spadajícím do působnosti Parlamentu.
- 113 Konečně z čl. 3 odst. 3 jednacího řádu vyplývá, že Parlament ověří pověřovací listiny svých nově zvolených poslanců na základě zprávy příslušného výboru, která je v souladu s čl. 3 odst. 3 druhého pododstavce uvedeného nařízení, na základě úředního sdělení každého členského státu o veškerých výsledcích voleb s uvedením jmen zvolených kandidátů a jmen případných náhradníků spolu s jejich pořadím určeným hlasováním.
- 114 Z toho vyplývá, že pro účely ověření pověřovacích listin svých členů musí Parlament vycházet ze seznamu zvolených kandidátů oficiálně sděleného vnitrostátními orgány, který je hypoteticky sestaven na základě oficiálně oznámených výsledků a poté, co tyto orgány vyřídily případné spory vycházející z uplatnění vnitrostátního práva.
- 115 Argumenty žalobců je třeba přezkoumat ve světle těchto úvah.
- 116 Zprvce žalobci v podstatě tvrdí, že Parlament nebyl vázán ani sdělením ze dne 17. června 2019, ani sdělením ze dne 20. června 2019, což sám uznal, protože po vzetí na vědomí ze dne 13. ledna 2020 jim povolil převzít funkce, vykonávat mandát a zasedat v Parlamentu. Žalobci navíc uvádí, že Parlament věděl, že mu španělské orgány nesdělily úplné výsledky voleb ze dne 26. května 2019, jelikož mu samy zaslaly kopii těchto výsledků. Žalobci tak v podstatě tvrdí, že Parlament byl v souladu s čl. 3 odst. 1 jednacího řádu povinen požádat španělské orgány, aby mu zaslaly úplné výsledky voleb ze dne 26. května 2019. Konečně, s odvoláním na stanovisko generálního advokáta M. Szpunara ve věci Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:958, bod 51), žalobci tvrdí, že skutečnost, že španělské orgány nikdy neoznámily výsledky voleb tak, jak byly vydány ve vyhlášení ze dne 13. června 2019 Parlamentu, nezbavily Parlament povinnosti vzít je na vědomí podle čl. 12 aktu o volbách.
- 117 V projednávané věci je mezi stranami na jedné straně nesporné, že žalobci nesplnili požadavek stanovený v čl. 224 odst. 2 španělského volebního zákona, a že z tohoto důvodu nebyla jejich jména obsažena ve sdělení ze dne 17. června 2019, kterým španělské orgány oficiálně sdělily Parlamentu seznam kandidátů zvolených ve volbách dne 26. května 2019.
- 118 Na druhou stranu bývalý předseda Parlamentu nebyl příslušný k ověřování opodstatněnosti vyloučení některých zvolených kandidátů z výše uvedeného seznamu, úředně oznámeného španělskými orgány podle čl. 3 odst. 1 jednacího řádu, který odráží oficiální výsledky voleb ze dne 26. května 2019, jak byly pro případ potřeby stanoveny po vyřešení případných sporů vznesených na základě vnitrostátního práva (viz body 97 až 106 výše).
- 119 Žalobci tedy nejsou oprávněni tvrdit, že bývalý předseda Parlamentu měl v souladu s čl. 3 odst. 1 jednacího řádu požádat španělské orgány, aby mu sdělily úplné výsledky voleb konaných dne 26. května 2019, které byly uvedeny ve vyhlášení ze dne 13. června 2019.
- 120 Dále je třeba připomenout, že v souladu s judikaturou připomínanou v bodě 76 výše způsobilost aktu vyvolat právní účinky, a tudíž být předmětem žaloby na neplatnost podle článku 263 SFEU, znamená přezkoumat jeho podstatu a posoudit tyto účinky ve světle objektivních kritérií, jako je obsah tohoto aktu, případně s přihlédnutím k souvislostem jeho přijetí a pravomocem orgánu Unie, který je jejím autorem.

- 121 Skutečnost, že s ohledem na rozsudek ze dne 19. prosince 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115), a poté, co vzal na vědomí akt ze dne 13. ledna 2020, Parlament zmocnil žalobce, aby zasedali v Parlamentu a plně využívali práv spojených s funkcí poslance Parlamentu v případě neexistence oficiálního sdělení členského státu, není takové povahy, aby zpochybnila úvahy uvedené výše v bodech 82 až 84 a 100 až 114.
- 122 Parlament ostatně na jednání vysvětlil, že vzhledem k právní nejistotě ohledně postavení žalobců po rozsudku ze dne 19. prosince 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115), a nařízení ze dne 20. prosince 2019, Puigdemont i Casamajó a Comín i Oliveres v. Parlament [C-646/19 P(R), nezveřejněno, EU:C:2019:1149], se rozhodl povolit žalobcům, aby se ujali funkcí a zasedali na základě čl. 3 odst. 2 jednacího řádu, aniž provedl ověření jejich pověřovacích listin, protože to vyžadovalo předem úřední oznámení vnitrostátních orgánů o jejich zvolení.
- 123 Argumenty žalobců uvedené v bodě 116 výše tedy musí být zamítnuty.
- 124 Konečně, pokud jde o odkaz žalobců na stanovisko generálního advokáta M. Szpunara ve věci Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:958), je třeba připomenout, že otázka, která vyvstala v uvedené věci, se v zásadě týkala toho, zda osoba úředně prohlášená za zvolenou požívá imunity stanovené v čl. 9 druhém pododstavci protokolu č. 7, aby mohla splnit formality a požadavky nezbytné pro nástup do funkce.
- 125 V bodě 50 stanoviska generálního advokáta M. Szpunara ve věci Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:958) generální advokát uznal, že požadavek stanovený v čl. 224 odst. 2 španělského volebního zákona by mohl podmínit skutečné převzetí funkce kandidáty zvolenými za evropské poslance. Naproti tomu podle generálního advokáta M. Szpunara tento požadavek nemůže být podmínkou pro získání postavení poslance Evropského parlamentu a výsad, které z tohoto postavení vyplývají, včetně imunity, neboť by to bránilo osobě řádně zvolené poslancem Evropského parlamentu splnit formality a náležitosti nezbytné pro nástup do funkce.
- 126 V této souvislosti je třeba chápat bod 51 stanoviska generálního advokáta M. Szpunara ve věci Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:958), podle kterého, ačkoli je logické, že Parlament by měl být informován o výsledcích voleb prostřednictvím úředního sdělení členských států uvedeného v čl. 3 odst. 1 jednacího řádu, toto sdělení v podstatě nezakládá získání postavení poslance Parlamentu.
- 127 Názor generálního advokáta M. Szpunara vyjádřený v bodě 51 jeho stanoviska ve věci Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:958) tedy nemůže podpořit argumentaci žalobců, podle níž by pro účely ověření pověřovacích listin měl mít Parlament povinnost vzít na vědomí výsledky voleb ze dne 26. května 2019 uvedené ve vyhlášení ze dne 13. června 2019 namísto těch, které oficiálně oznámily španělské orgány dne 17. června 2019.
- 128 Zadruhé žalobci tvrdí, že španělské orgány nebyly příslušné ke stanovení požadavku uvedeného v čl. 224 odst. 2 španělského volebního zákona. Podmínka složení přísahy nebo slibu zachovávat španělskou ústavu nespadá do „volebního postupu“ členských států ve smyslu článku 8 aktu o volbách, a proto se na ni nevztahuje odkaz na vnitrostátní právní předpisy podle tohoto článku. Žalobci dodávají, že podle čl. 223 odst. 2 SFEU přísluší Parlamentu, aby určil úpravu a obecné podmínky výkonu funkcí svých členů, přičemž tato pravomoc není přenesena na členské státy. Pokud by tedy poslanec Parlamentu získal toto postavení po vyhlášení výsledků voleb do Evropského parlamentu, veškeré následné formality by spadaly do pravomoci stanovené ve výše uvedeném článku.

- 129 Z bodů 97 až 109 výše vyplývá, že Parlament není příslušný rozhodovat o sporech vyplývajících z ustanovení vnitrostátního práva, na něž není ve volebním aktu odkazováno, například požadavek stanovený v čl. 224 odst. 2 španělského volebního zákona.
- 130 Z toho vyplývá, že i za předpokladu, že by Španělské království nemělo pravomoc stanovit výše uvedený požadavek ve svém vnitrostátním právu, bývalý předseda Parlamentu neměl žádnou pravomoc poukazovat na tento nedostatek pravomoci, natož zpochybňovat legalitu seznamu zvolených kandidátů úředně oznámeného španělskými úřady dne 17. června 2019.
- 131 Navíc je třeba připomenout, že Tribunál není příslušný posoudit, zda Španělské království mělo pravomoc na základě čl. 223 odst. 2 SFEU a článku 8 aktu o volbách ustanovit požadavek stanovený v čl. 224 odst. 2 španělského volebního zákona a také zda je tento požadavek v souladu s unijním právem, neboť tyto otázky spadají do pravomoci vnitrostátních soudů a případně Soudního dvora v případě, že je mu předložena žaloba pro nesplnění povinnosti podle článku 258 SFEU nebo předběžná otázka týkající se výkladu na základě článku 267 SFEU [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. dubna 2009, Itálie a Donnici v. Parlament, C- 393/07 a C-9/08, EU:C:2009:275, bod 65, a usnesení ze dne 8. října 2020, Junqueras i Vies v. Parlament, C-201/20 P(R), nezveřejněno, EU:C:2020:818, bod 60].
- 132 Kromě toho podle čl. 223 odst. 2 SFEU Parlament z vlastního podnětu zvláštním legislativním postupem formou nařízení určí po vyžádání stanoviska Evropské komise a se souhlasem Rady Evropské unie úpravu a obecné podmínky výkonu funkcí svých členů
- 133 „Obecné podmínky výkonu funkce poslance Evropského parlamentu“ jsou předmětem hlavy I rozhodnutí Evropského parlamentu 2005/684/ES, EURATOM, ze dne 28. září 2005, o přijetí statutu poslanců Evropského parlamentu (Úř. věst. 2005, L 262, s. 1), s názvem „Pravidla a obecné podmínky výkonu funkce poslance Evropského parlamentu“ a týkají se v podstatě způsobů výkonu funkce poslance Evropského parlamentu, nikoli formalit před nástupem do funkce.
- 134 Z toho důvodu čl. 223 odst. 2 SFEU svěřuje Parlamentu výlučnou pravomoc stanovit statut poslanců Parlamentu a v tomto rámci „obecných“ podmínek pro výkon mandátu poslance Parlamentu. Z tohoto článku však výslovně nevyplývá, že by Parlament měl rovněž takovou výlučnou pravomoc stanovit podmínky nebo požadavky před nástupem poslanců Parlamentu do funkce.
- 135 Proto musí být argument žalobců vycházející z neexistence pravomoci Španělského království uzákonit požadavek stanovený v čl. 224 odst. 2 španělského volebního zákona, který podmiňuje výkon funkce poslance Parlamentu, odmítnut jako irrelevantní.
- 136 Zatřetí s ohledem na výše uvedené úvahy je také třeba odmítnout jako irrelevantní tvrzení žalobců, podle něhož v bodě 74 usnesení ze dne 20. prosince 2019, Puigdemont i Casamajó a Comín i Oliveres v. Parlament [C-646/19 P(R), nezveřejněno, EU:C:2019:1149], místopředsdkyně Soudního dvora rozhodla, že splnění všech formálních náležitostí následujících po výsledku sčítání hlasů odevzdaných voliči není součástí volebního postupu.
- 137 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v bodě 74 usnesení ze dne 20. prosince 2019, Puigdemont i Casamajó a Comín i Oliveres v. Parlament [C-646/19 P(R), nezveřejněno, EU:C:2019:1149], měla místopředsdkyně Soudního dvora za to, že vzhledem k tomu, že v souladu s čl. 14 odst. 3 SEU, čl. 223 odst. 1 SFEU, článkem 39 Listiny, jakož i článkem 1 aktu

o volbách, se volba poslanců řídí zásadou všeobecných, přímých, svobodných a tajných voleb, nelze na první pohled vyloučit, že úkonem ukončujícím volební postup členů Parlamentu byl ten, který obsahoval výsledky sčítání hlasů odevzdaných voliči, takže splnění všech následných formalit uložených vnitrostátním právem není součástí tohoto volebního postupu.

- 138 Zaprvé je přitom třeba konstatovat, že výše uvedené posouzení bylo provedeno před rozhodnutím, v rámci kasačního opravného prostředku proti usnesení ze dne 1. července 2019, Puigdemont i Casamajó a Comín i Oliveres v. Parlamentu (T-388/19 R, nezveřejněno, EU:T:2019:467). Nelze tedy mít za to, že místopředsdkyně Soudního dvora zaujala konečné stanovisko k této otázce.
- 139 Zadruhé i za předpokladu, že by Španělské království nemělo pravomoc uložit takovou formalitu, konstatování učiněné v tomto smyslu místopředsdkyní Soudního dvora nemůže v žádném případě zakládat pravomoc Parlamentu odmítnout vzít na vědomí seznam zvolených kandidátů oficiálně sdělený španělskými orgány z důvodů uvedených v bodech 97 až 114 a 117 až 119 výše.
- 140 V důsledku toho musí být tvrzení žalobců zamítnuto.
- 141 Začtvrté žalobci tvrdí, že z rozsudku ze dne 19. prosince 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115), vyplývá, že „formality nezbytné“ k tomu, aby bylo možno zasedat v Parlamentu jako poslanec Parlamentu, musí být splněny výhradně před tímto orgánem.
- 142 Výše uvedené tvrzení se však nepotvrzuje v rozsudku ze dne 19. prosince 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115).
- 143 Je třeba připomenout, že v rámci věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 19. prosince 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115), byla Soudnímu dvoru položena výlučně otázka, zda by článek 9 protokolu č. 7 měl být vykládán v tom smyslu, že osoba, která byla oficiálně prohlášena za zvolenou do Parlamentu v době, kdy na ni byla uvalena vyšetřovací vazba v rámci řízení pro závažné trestné činy, ale nebylo jí umožněno splnit po tomto prohlášení určité požadavky stanovené vnitrostátním právem a odcestovat do Parlamentu s cílem zúčastnit se jeho prvního zasedání, by měla být považována za osobu požívající imunity podle tohoto článku. V případě kladné odpovědi se předkládající soud rovněž tázal, zda tato imunita zahrnuje zrušení opatření vyšetřovací vazby uloženého dotyčné osobě, aby mohla odcestovat do Parlamentu a splnit tam požadované formality.
- 144 V bodě 88 a druhé odrážce výroku rozsudku ze dne 19. prosince 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115), Soudní dvůr odpověděl na druhou otázku tak, že imunita podle čl. 9 druhého pododstavce protokolu č. 7 měla, s výhradou žádosti o zbavení této imunity, umožňovat dotčené osobě odcestovat do Parlamentu a splnit tam „požadované formality“. V této souvislosti by pouhý odkaz na formality, které je třeba splnit před Parlamentem, neměl být vykládán v tom smyslu, že Soudní dvůr vyloučil, že by vnitrostátní právo mohlo podmínit nástup do funkce poslance Parlamentu existencí určitých formalit.
- 145 Tvrzení žalobců je tedy třeba zamítnout.
- 146 S ohledem na výše uvedené je třeba dospět k závěru, že skutečnost, že žalobci nemohou nastoupit do funkce, vykonávat mandát a zasedat v Parlamentu nevyplývá z odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu přiznat jim postavení poslanců Parlamentu obsaženého v dopisu ze dne

27. června 2019, ale z použití španělského práva, jak se odráží ve sděleních ze dne 17. a 20. června 2019, ve vztahu k nimž bývalý předseda Parlamentu, a obecně Parlament, neměl žádný prostor pro uvážení.

- 147 Žalobci tedy nemohou důvodně tvrdit, že odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu přiznat jim postavení poslanců Parlamentu mělo takový právní účinek, kterým byli zbaveni možnosti nastoupit do funkce, vykonávat mandát a zasedat v Parlamentu.

iii) K údajnému prohlášení o uvolnění míst žalobců

- 148 Žalobci v podstatě tvrdí, že odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu přiznat jim postavení poslanců Parlamentu, které bylo založeno na sděleních ze dne 17. a 20. června 2019, mělo za následek prohlášení tohoto předsedy o uvolnění jejich míst, ačkoli důvodem, který ospravedlňuje toto uvolnění, není ani jeden z důvodů uvedených v čl. 13 odst. 1 aktu o volbách.
- 149 V tomto ohledu postačí konstatovat, stejně jako Parlament, že ani bývalý předseda Parlamentu, ani Parlament, neprohlásili místa žalobců za uvolněná.
- 150 Právní účinek uváděný žalobci a plynoucí z prohlášení o uvolnění jejich míst Parlamentem tedy z věcného hlediska neexistuje.
- 151 Ostatně podle ustanovení čl. 13 odst. 1 aktu o volbách se místo uvolní zánikem mandátu člena Parlamentu v případě jeho vzdání se mandátu nebo úmrtím nebo v případě, že je mandátu zbaven. V souladu s čl. 13 odst. 3 aktu o volbách informují vnitrostátní orgány Parlament o skončení mandátu poslance Parlamentu v případě, že je mandátu zbaven, jak je výslovně stanoveno vnitrostátním právem.
- 152 V projednávané věci Španělské království na jednání vysvětlilo, že bez ohledu na terminologii použitou v čl. 224 odst. 2 španělského volebního zákona podle španělského práva absence složení přísahy nebo slibu nemá za následek „uvolnění“ míst zvolených kandidátů ve smyslu článku 13 volebního zákona, ale pouze dočasné pozastavení možnosti je obsadit. Španělské království proto potvrdilo, že tato místa zůstávají „vyhrazena“ pro případné zvolené kandidáty po celou dobu volebního období Parlamentu, dokud nesloží přísahu nebo slib zachovávat španělskou ústavu uvedenou v čl. 224 odst. 2 španělského volebního zákona.
- 153 Dočasná nemožnost žalobců zaujmout svá místa v Parlamentu proto v každém případě nevyplývá z odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu přiznat jim postavení poslance Parlamentu uvedeného v dopise ze dne 27. června 2019, ale z použití španělského práva.

iv) K neexistenci přijetí naléhavého opatření směřujícího k potvrzení výsad a imunit žalobců

- 154 Žalobci v podstatě tvrdí, že odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu přiznat jim postavení poslance Parlamentu obsažené v dopise ze dne 27. června 2019 vedlo k tomu, že tento předseda zamítl jejich žádost, aby přijal opatření s cílem potvrdit jejich výsady a imunity na základě článku 8 jednacího řádu (viz body 64 a 79 výše).

- 155 Z judikatury Tribunálu vyplývá, že předseda Parlamentu není v žádném případě nucen přijímat opatření směřující k potvrzení výsad a imunit poslance Parlamentu a že má v tomto ohledu diskreční pravomoc, i kdyby byl tento poslanec zadržen nebo zbaven svobody pohybu ve zjevném rozporu se svými výsadami a imunitami (usnesení ze dne 20. ledna 2021, *Junqueras i Vies v. Parlament*, T-734/19, nezveřejněno, EU:T:2021:15, bod 44).
- 156 Za předpokladu, že by bývalý předseda Parlamentu přiznal žalobcům postavení poslance Parlamentu, mohl v každém případě odmítnout přijmout naléhavé opatření na základě článku 8 jednacího řádu.
- 157 Nepřijetí takového opatření tedy nemůže být považováno za závazný právní účinek vyplývající z odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu přiznat žalobcům postavení poslance Parlamentu, ale je důsledkem diskreční pravomoci, která mu byla v tomto ohledu svěřena článkem 8 jednacího řádu.
- 158 Navíc i za předpokladu, že odmítnutí žádosti žalobců na základě článku 8 jednacího řádu, aby bývalý předseda Parlamentu přijal opatření k potvrzení jejich výsad a imunit, je důsledkem odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu přiznat jim postavení poslance Parlamentu, z judikatury Tribunálu vyplývá, že takové odmítnutí by v žádném případě nemělo pro španělské orgány závazný účinek (v tomto smyslu viz nařízení ze dne 20. ledna 2021, *Junqueras i Vies v. Parlament*, T-734/19, nezveřejněno, EU:T:2021:15, body 62 a 65).

v) K neoznámení údajné žádosti o ochranu výsad a imunit žalobců na plenárním zasedání a jejího postoupení příslušnému výboru Parlamentu

- 159 Žalobci tvrdí, že skutečnost, že bývalý předseda Parlamentu neoznámil jejich žádost o ochranu výsad a imunit na plenárním zasedání a nepostoupil ji příslušnému výboru v rozporu s čl. 9 odst. 1 jednacího řádu, představuje právní účinek vyplývající z jeho odmítnutí přiznat jim postavení poslance Parlamentu (viz odstavec 68 výše).
- 160 V tomto ohledu je třeba připomenout, že žalobci v replice tvrdili, že v dopise ze dne 20. června 2019 požádali bývalého předsedu Parlamentu, aby zaprvé bezodkladně přijal opatření k potvrzení jejich výsad a imunit na základě článku 8 jednacího řádu a aby zadruhé tyto výsady a imunity hájil na základě článku 9 uvedeného řádu. Dále v tomto dopise v podstatě zdůraznili článek 8 jednacího řádu pouze proto, aby zdůraznili naléhavou situaci, které čelili. Kromě toho tvrdí, že články 8 a 9 jednacího řádu nestanoví oddělená řízení, a proto není třeba odlišovat žádost o naléhavé potvrzení výsad a imunit ve smyslu článku 8 tohoto jednacího řádu od žádosti o ochranu těchto výsad a imunit ve smyslu článku 9 téhož nařízení.
- 161 Podle čl. 9 odst. 1 jednacího řádu se každá žádost poslance nebo bývalého poslance zaslaná předsedovi Parlamentu za účelem ochrany výsad a imunit sdělí plenárnímu zasedání a postoupí příslušnému výboru.
- 162 Ze znění tohoto ustanovení tedy vyplývá, že jeho uplatnění je podmíněno existencí žádosti o ochranu výsad a imunit adresované předsedovi Parlamentu poslancem nebo bývalým poslancem.
- 163 V projednávané věci žalobci dopisem ze dne 20. června 2019 požádali bývalého „předsedu Parlamentu, aby přijal naléhavá opatření v souladu s čl. 8 odst. 1 [jednacího řádu a] po konzultaci s předsedou Výboru pro právní záležitosti všechna nezbytná opatření k potvrzení [jejich] výsad

a imunit“. Tato žádost byla zvýrazněna tučně a netýkala se článků 7 a 9 jednacího řádu. Dále žalobci vyjmenovali výše uvedená opatření, jejichž přijetí „zejména“ požadovali, včetně ochrany jejich výsad a imunit (viz bod 25 výše).

- 164 Protoje třeba mít za to, že výše zmíněná žádost o ochranu výsad a imunit nebyla formulována samostatně, ale byla součástí žádosti o naléhavé přijetí opatření směřujících k potvrzení výsad a imunit žalobců na základě článku 8 jednacího řádu, na který se jako na jediný v dopise ze dne 20. června 2019 výslovně odkazovalo.
- 165 Na druhou stranu, na rozdíl od toho, co tvrdí žalobci, z judikatury jasně vyplývá, že je třeba rozlišovat mezi žádostí založenou na článku 8 jednacího řádu a žádostí o ochranu výsad a imunit založenou na článcích 7 a 9 tohoto nařízení (usnesení ze dne 20. ledna 2021, Junqueras i Vies v. Parlament, T-734/19, nezveřejněno, EU:T:2021:15, body 42 až 46 a 57 a 61).
- 166 S ohledem na fyzickou neexistenci žádosti o ochranu výsad a imunit řádně formulované žalobci na základě článků 7 a 9 jednacího řádu nemohlo mít odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu přiznat žalobcům postavení poslance Evropského parlamentu za následek neoznámení na plenárním zasedání a nepředání uvedené žádosti příslušnému výboru.
- 167 S ohledem na výše uvedené je třeba mít za to, že odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu přiznat žalobcům postavení poslance Parlamentu není aktem, který má závazné právní účinky, které by mohly ovlivnit zájmy žalobců ve smyslu judikatury citované v odstavci 74 výše.
- 168 Žaloba na neplatnost proti uvedenému odmítnutí je tedy nepřipustná.

K pokynu ze dne 29. května 2019

- 169 Parlament tvrdí, že pokyn ze dne 29. května 2019 se omezuje na dočasné pozastavení neformální praxe, která nikdy nebyla zamýšlena jako závazný právní závazek ukládaný Parlamentu. Tento pokyn tak nemá právní účinky vůči třetím osobám ve smyslu čl. 263 prvního pododstavce SFEU.
- 170 Žalobci tuto nepominutelnou podmínku řízení zpochybňují z důvodu, že v rozporu s tím, co tvrdí Parlament, dotčená praxe představovala „zásadní krok“, aby se zvolení kandidáti v podstatě mohli ujmout funkcí a vykonávat mandát v souladu s čl. 3 odst. 2 jednacího řádu.
- 171 Ode dne voleb do konce týdne, kdy probíhá první zasedání po volbách do Parlamentu, je obvyklým zvykem tohoto orgánu poskytovat nově zvoleným kandidátům ve svých prostorách zvláštní přijímací službu.
- 172 Účelem této služby je pomáhat zvoleným kandidátům před začátkem mandátu v jejich počátečním kontaktu s Parlamentem a co nejvíce usnadnit jejich nástup do funkce.
- 173 Parlament na jednání vysvětlil, že v rámci zvláštní přijímací služby získají zvolení kandidáti především buď dočasnou akreditaci s dočasnou přístupovou kartou, která jim umožňuje přístup do prostor Parlamentu, nebo konečnou akreditaci s konečnou přístupovou kartou, pokud členský stát, jehož jsou státními příslušníky, již zaslal Parlamentu oficiální sdělení o výsledcích voleb do Parlamentu podle článku 3 jednacího řádu. Poté mají zvolení kandidáti přístup k tematickým stánkům, které jim poskytují informace zejména o administrativních formalitách, které musí

splnit, a o finančních otázkách. Konečně Parlament uvedl, že za účelem provedení administrativních kroků nezbytných pro převzetí úřadu je na zvolených kandidátech, aby navázali přímý kontakt s administrativními službami orgánu.

- 174 Kromě toho konečná přístupová karta poskytnutá kandidátům, jejichž volba byla oficiálně oznámena Parlamentu, je funkční až po zahájení prvního zasedání po volbách, které znamenají začátek nového volebního období.
- 175 Nakonec Parlament uvedl, že v praxi postup ověřování pověřovacích listin, který provádí Výbor pro právní záležitosti EP na základě čl. 3 odst. 3 jednacího řádu, začíná také po zahájení prvního zasedání po volbách. Během tohoto období ověřování pověřovacích listin, které může trvat několik měsíců, mohou zvolení kandidáti zaslat uvedenému výboru jakoukoli užitečnou informaci nebo dokument, včetně prohlášení o neslučitelnosti.
- 176 V tomto ohledu Parlament v odpovědi na otázku Tribunálu skutečně potvrdil, že i když čl. 3 odst. 2 jednacího řádu stanoví, že prohlášení o neslučitelnosti musí být učiněno, „je-li to možné“, nejpozději šest dnů před prvním zasedáním následujícím po volbách, nejedná se v žádném případě o povinnost.
- 177 V tomto případě Parlament po volbách ze dne 26. května 2019 zřídil zvláštní přijímací službu v rámci „welcome village“ ve svých prostorách v Bruselu (Belgie) a ve Štrasburku (Francie), která byla ukončena dne 4. července 2019.
- 178 Pokynem ze dne 29. května 2019, který ústně přijal bývalý předseda Parlamentu, tento bývalý předseda rozhodl jednak zastavit udělování dočasných akreditací kandidátům zvoleným ve Španělsku a pozastavit platnost těch, které již byly uděleny některým kandidátům, a jednak jim odmítnout přístup do „welcome village“, dokud španělské úřady oficiálně neoznámí výsledky voleb ze dne 26. května 2019. Jak vyplývá z e-mailu bývalého předsedy Parlamentu ze dne 30. května 2019, který Parlament předložil jako přílohu k námitce nepřípustnosti ze dne 19. září 2019, účelem tohoto pokynu bylo nezasahovat do vnitrostátního volebního postupu, vzhledem k tomu, že výsledky voleb ještě nebyly konečné a sčítání hlasů stále probíhalo.
- 179 Zaprvé s ohledem na znění pokynu ze dne 29. května 2019, jak je vysvětleno ve výše uvedeném e-mailu, je třeba mít za to, že bývalý předseda Parlamentu přijal vnitřní organizační opatření, jehož cílem bylo pouze vyvolat pouze prozatímní účinky do doby, než budou známy konečné výsledky voleb konaných ve Španělsku a než španělské orgány Parlamentu oficiálně sdělí uvedené výsledky.
- 180 Zadruhé na rozdíl od toho, co tvrdí žalobci, pokyn ze dne 29. května 2019 neměl žádný vliv na možnost kandidátů zvolených ve Španělsku získat konečnou akreditaci a přístupovou kartu, aby mohli zasedat v Parlamentu od zahájení prvního zasedání po volbách do Parlamentu. Z úvah uvedených v bodech 117, 118, 129 a 130 výše a z vysvětlení poskytnutých Parlamentem na jednání, které jsou připomenuty v bodech 173 až 175 výše, vyplývá, že konečnou akreditaci a přístupovou kartu může udělit Parlament pouze poté, co obdrží oficiální sdělení o výsledcích voleb podle článku 3 jednacího řádu.
- 181 Zatřetí i za předpokladu, že jak tvrdí žalobci, nemohli učinit prohlášení o neslučitelnosti a o finančních zájmech uvedená v článku 3 jednacího řádu a v článku 4 přílohy I tohoto jednacího řádu, protože neměli přístup do „welcome village“, v níž byly distribuovány formuláře nezbytné

pro tento účel, nebyla tato okolnost v žádném případě takové povahy, aby ovlivnila jejich možnosti zasedat v Parlamentu od zahájení prvního zasedání následujícího po evropských volbách.

- 182 Na jedné straně z čl. 3 odst. 1, 2 a 3 jednacího řádu vyplývá, že v průběhu řízení o ověření pověřovacích listin mohou v Parlamentu zasedat pouze zvolení kandidáti, jejichž jména jsou uvedena na listině s výsledky voleb, sdělené vnitrostátními orgány (viz body 109 až 114 výše). Na druhou stranu a v každém případě podle čl. 3 odst. 2 jednacího řádu může být prohlášení o neslučitelnosti učiněno po zahájení prvního zasedání po evropských volbách, což Parlament potvrdil na jednání (viz body 175 a 176 výše).
- 183 Kromě toho je třeba poznamenat, že žalobci netvrdili, že pokyn ze dne 29. května 2019 zakazoval kandidátům zvoleným ve Španělsku zaslat Parlamentu prohlášení o neslučitelnosti a prohlášení o finančních zájmech. Kromě toho tento pokyn nebyl určen kandidátům zvoleným ve Španělsku, ale generálnímu tajemníkovi orgánu (viz bod 18 výše).
- 184 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobci, pokyn ze dne 29. května 2019 neměl za následek to, že by jim bránil v provedení administrativních úkonů nezbytných k tomu, aby se mohli ujmout funkcí a vykonávat mandát uvedený v čl. 3 odst. 2 a 3 jednacího řádu, a to prohlášení o neslučitelnosti a prohlášení o finančních zájmech.
- 185 S ohledem na výše uvedené nebyl pokyn ze dne 29. května 2019 příčinou toho, že se žalobci nemohli ujmout funkcí, zasedat v Parlamentu a vykonávat mandát od zahájení prvního zasedání po volbách, tedy od 2. července 2019. Tento pokyn nanejvýš připravil žalobce o pomoc Parlamentu při nástupu do funkce od jeho přijetí až do 17. června 2019, kdy španělské orgány zaslaly Parlamentu oficiální oznámení výsledků voleb.
- 186 Z toho vyplývá, že pokyn ze dne 29. května 2019 neměl s ohledem na svůj obsah, prozatímní povahu a souvislosti jeho přijetí závazné právní účinky, jimiž by mohly být dotčeny zájmy žalobců ve smyslu judikatury uvedené v odstavci 74 výše.
- 187 Žaloba na neplatnost proti pokynu ze dne 29. května 2019 je tedy nepřípustná.
- 188 S ohledem na výše uvedené je třeba konstatovat, že tato žaloba nesměruje proti napadnutelným aktům podle článku 263 SFEU, a proto musí být odmítnuta jako nepřípustná, aniž by bylo nutné rozhodnout o dalších námitkách nepřípustnosti vznesených Parlamentem.

K nákladům řízení

- 189 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu bude účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení požadoval.
- 190 Vzhledem k tomu, že žalobci neměli ve věci úspěch, je namístě rozhodnout, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Parlamentem před Tribunálem v projednávané věci a ve věcech T-388/19 R a T-388/19 R-RENV, jakož i před Soudním dvorem ve věci C-646/19 P(R), v souladu s návrhovými žádáními Parlamentu.
- 191 Konečně podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu ponese Španělské království vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (šestý rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřípustná.**
- 2) Carles Puigdemont i Casamajó a Antoni Comín i Oliveres ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským parlamentem, včetně nákladů řízení ve věcech T-388/19 R, C-646/19 P(R) a T-388/19 R-RENV.**
- 3) Španělské království ponese vlastní náklady řízení.**

Marcoulli

Frimodt Nielsen

Schwarcz

Iliopoulos

Norkus

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 6. července 2022.

Podpisy.

Obsah

Právní rámec	2
Protokol (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie	2
Akt o volbách	2
Jednací řád Evropského parlamentu (2019–2024)	4
Španělský volební zákon	6
Skutečnosti předcházející sporu a skutečnosti, které nastaly po podání žaloby	6
Řízení a návrhová žádání účastníků řízení	9
Právní otázky	11
Úvodní poznámky k předmětu sporu	12
K povaze napadených aktů	13
K odmítnutí bývalého předsedy Parlamentu přiznat žalobcům postavení poslance Parlamentu	14
– K obsahu dopisu ze dne 27. června 2019	14
– K údajným právním účinkům vyplývajícím z dopisu ze dne 27. června 2019	15
i) Úvodní poznámky	15
ii) K nemožnosti, aby se žalobci ujali funkcí, vykonávali mandát a zasedali v Parlamentu	16
iii) K údajnému prohlášení o uvolnění míst žalobců	23
iv) K neexistenci přijetí naléhavého opatření směřujícího k potvrzení výsad a imunit žalobců	23
v) K neoznámení údajné žádosti o ochranu výsad a imunit žalobců na plenárním zasedání a jejího postoupení příslušnému výboru Parlamentu	24
K pokynu ze dne 29. května 2019	25
K nákladům řízení	27